

S:t Eriks katolska skola

Skoltidningens andra nummer vårterminen 2014

Vi är nog många som är överens om att den här vårterminen har gått väldigt fort. Det finns ett talesätt som säger att tiden går fort när man har roligt, och när man läser vad eleverna har att berätta så märker man att det har hänt mycket roligt under terminen. De här texterna är bara ett litet smakprov på allt som har hänt under terminen. Det finns en hel rad aktiviteter och friluftsdagar som inte har kommit med, exempelvis klass 4 har besökt Medeltidsmuseet, klass 9 har varit i Rom och högstadiet har genomfört Operation dagsverke, och inte minst har det varit traditionsenligt firande av S:t Eriksdagen!

Framtidskören

Det började en dag då fröken berättade att hon hade anmält oss till Framtidskören. Hon berättade om vad vi skulle hålla på med under vårterminen. I början var det lite pirrigt att få träffa nya barn som man inte hade sett, men efter allt tänkande så försvann all stress och pirr i magen. De två första gångerna var vi på Skeppsholmen i Kulturfyren med en skola som hette Solbergaskolan. Vi gjorde sånguppvärmning och olika övningar för att få igång rösten. Det var superroligt att få lära sig något nytt. Körpedagogerna hette Charlotte och Marie. Charlotte är även amerikansk. Det var roligt att få träffa och jobba med så talangfulla, underbara personer. De verkligen stöttade en och man fick mycket energi.

Vi skulle uppträda i Eric Ericsonhallen. Några timmar före tränade vi för fullt. Det var väldigt roligt men ändå pirrigt. Till slut kom konserten. Vi fick tröjor där det stod Kulturfyren – Framtidskören. De var jättefina. Vi sjöng våra sånger och så kom det att jag skulle läsa upp min dikt. Jag var jättenervös, men jag visste att jag skulle klara det och det gjorde jag. Det släppte i slutet och allt var bara perfekt den stunden. Jag kände att hela byggnaden blev full av lycka och det kändes så härligt! Jag kände mig stolt och var stolt över alla andra också. Jag skulle vilja att alla som inte har gjort det skulle prova för det är en fantastisk chans att få träffa underbara barn och människor. Jag njöt verkligen och önskar att vi fick möjligheten att få göra det igen. Jag vill att folk får se att musik verkligen är roligt. Jag har utvecklats mycket och är glad att jag fick den här chansen för jag älskade det och vill träffa Marie och Charlotte för jag älskade stunden att få vara med dem.

Det här är något av det roligaste jag har gjort i mitt liv!

Carolina Lechon Lara, klass 5

De två första gångerna vi träffades sjöng vi och gjorde olika övningar för att vi skulle kunna artikulera bättre, öppna munnen ordentligt när vi sjunger, kropps- och ansiktsspråk osv. Vi sjöng olika sånger om Stockholm. De gjorde till och med en sång av två dikter några av oss hade skrivit. Vi lärde oss många, många sånger som jag inte kommer att glömma på ett bra tag framåt (hoppas jag). Själva konserten var i Eric Ericsonhallen. Vi var 140 barn som sjöng om Sveriges fantastiska huvudstad Stockholm.

Jag ville verkligen njuta, eftersom det inte är varje dag man står på en scen och sjunger och jag njöt verkligen. Jag skulle gärna göra om detta. För att sammanfatta allt var det en superduperhärlig upplevelse som jag absolut vill uppleva igen. Jag tycker att alla ska delta i detta eftersom det är så fantastiskt härligt och roligt.

Rohil Lahdo, klass 5

"Framtidskören blev ett minne för livet." *Cynthia Nabasyrie*

"Det var så himla kul!" *Natalie Mogos*

"Framtidskören har varit en dröm för mig!" *Cynthia Nabasyrie*

"Att ha varit med i Framtidskören har varit jätteroligt! " *Anastasia Botros*

Avslutningen på konserten i Eric Ericssonhallen

Temat för konserten var Sveriges huvudstad Stockholm, men eleverna sjöng även "Jag går och fiskar"

Vadstena

Utflykt till Vadstena

Den 27 maj åkte klass 5 till Vadstena. Vi kom till skolan kl. 7.00 på morgonen och åkte privat buss i ca tre timmar! Men det var väldigt kul i bussen. Vi spelade spel, pratade, spelade på mobilerna, kollade på film två gånger och mycket mer. När vi var framme i Vadstena åt vi lite matsäck. Sen träffade vi guiden och gick in i Vadstena slott och guiden berättade om Gustav Vasa och lite om hans söner och fruar och att han hade tandvärk och inflammation i käkbenet. Han hade ett sår på benet som inte ville läka och ont i magen, så han gick runt och fes väldigt ofta så han doftade vidrigt! Sen berättade hon om Hedvig Eleonora som var väldigt lycklig eftersom hon fick gifta sig med (enligt den tiden) Europas vackraste man, som var ganska rund. Men det bästa var när vi gick ner för branta trappor och in i ett stort mörkt rum och där fanns det fladdermöss. Bredvid det rummet fanns en stor korridor och guiden sa att det brukar gå runt ett spöke där och vakta. Sen gick vi till klosterkyrkan och därefter gick vi och åt matsäck. Sen besökte vi en Birgittasyster som berättade om sig själv. Efter det hade vi fyrtio minuter kvar så vi gick in till stan och åt glass med tre kulor var. Och efter det gick vi tillbaka till bussen och åkte till Alvastra klosterruin. Vi skulle hitta Ulf Gudmarssons grav och det lyckades vi med. När vi var i skolan igen var klockan 20.00 på kvällen och då var dagen slut!

Natalie Mogos, klass 5

I Klosterkyrkan fanns heliga Birgittas relikskrin, där vi hade andakt. Vi fick också träffa en Birgittasyster och ställa frågor till henne. I Vadstena slott fanns det målningar av Gustav Vasa, hans fruar och barn. Guiden berättade om när hertig Magnus hade tråkigt och spelade luta, men han hade fortfarande tråkigt. Då såg han en sjöjungfru i vallgraven. Han ville inte ta trapporna, för det skulle ta för lång tid. Så han dök från tredje våningen ner i vallgraven. Som tur var kom det några vakter, som gick förbi och hjälpte honom, för han kunde inte simma. Och en gång fastnade hans mantel i hängbron. Då åkte han upp och ner. Till slut gick manteln sönder och han ramlade i vattnet – igen.

Freddy, klass 5

En legend säger att de som byggde kyrkan inte byggde porten som Birgitta ville, så hon såg det och kom ner till jorden och tryckte så att kyrkan vände på sig. Nu kan man se fyra avtryck på kyrkan nära porten.

Thien, klass 5

Vi fick höra om saker som vi visste och nya saker. Vi fick veta mycket om Gustav Vasa och hans familj. Gustav Vasas son Magnus hade sjukdomen schizofreni. Han hade sett en sjöjungfru i vallgraven. Vi gick också in i klosterkyrkan och vi lärde oss mer om den heliga Birgitta. I klosterkyrkan fanns Birgittas relikskrin, som vi hade andakt runt. I Vadstena fanns det Birgittasystrar. Vi fick möta en Birgittasyster som vi ställde frågor till. Vi åkte också till Alvastra kloster. Där fick vi uppdraget att hitta tre olika rum.

Vi gick också runt Vättern. Det är en jättefin sjö. I Vadstena så fick vi äta glass och det var så gott. Jag skulle vilja åka till Vadstena igen, eftersom det var kul och fint där.

Anastasia Botros, klass 5

Klass 8 skriver reportage

Nära till himlen i konserthuset!

Alan Gilbert dirigerar Anton Bruckners 8:e symfoni, den fyr-satsiga "Himlafärden".

Vi befann oss i konserthuset. Om bara några minuter skulle Kungliga Filharmonikerna framföra Bruckners 8:a. Dirigenten, Alan Gilbert, hade flugit hit från Amerika just för denna konsert.

Våra platser är bakom orkestern, en trappa upp.

Orkesterns medlemmar anländer, en och en. Då hela orkestern är samlad träder dirigenten in. Man ber om publikens största möjliga tystnad och strax efter börjar konserten.

Bruckners 8:a består av fyra satser. I den första, som är måttlig snabb, hörman mycket stråkar, men även en del blåsinstrument. Den är ganska så tyst, bortsett från ett parti i mitten, som är lite små-pampigt. Första satsen är inte så lång, ungefär en kvart, så den kräver inte så mycket av publiken. Samma sak gäller den andra satsen, fast musiken i den är aningen mer pompös. Jag skulle själv säga att andra satsen liknade Wagners "Valkyriornas ritt" vid vissa moment. Tyckte själv om denna del för dess mystik och känsla som dirigenten gav den.

Kan passa på att nämna att dirigenten verkligen levde sig in i musiken. Som åskådare kunde man verkligen se hur han ville ha det, med sina tydliga och säkra direktiv.

Tillbaka till musiken så har vi kommit till den tredje satsen, den näst längsta av de fyra. Denna sats var lite dyster då och då, men samtidigt väldigt avslappnande. Under ett par moment så höjs volymen och man rycks verkligen till av blåsinstrumentens lilla "attack". De varade i ca fem minuter, sen kom ytterligare ett lugnt parti och så fortsatte det tills tredje satsens slut.

Nu, till fjärde satsen, min favorit! Basarna gör ett kort crescendo och vi möter en kraftig samling toner. Denna sats skiljer sig något från de övriga. Den börjar starkt och övergår till en något lugnare melodi under resten av satsen. Till skillnad från de andra som ger en känsla av mystik så ger den här en känsla av avslutning. Det känns som om resten av satserna var som att resa, och den fjärde är satsen som säger "Vi är framme". Mycket behaglig att lyssna på.

Det som utmärker Bruckners 8:a är hans sätt att använda harpor i musiken. Denna symfoni, Bruckners sista, sägs symbolisera hans resa till himlen, något som harporna hjälper till att frambringa. Som jag tidigare nämnde är satserna som en resa, med den fjärde som ankomsten. Inte så konstigt att den kallas för "Bruckners Himlafärd" när den helt klart kan visualisera vägen upp, med musiken.

John åk 8

Efter tingsrätten var det dags för statsarkivet. Vi gick in i byggnaden tysta för det satt personer som studerade där. Vi smög till rummet där vi skulle vänta på vår guide. Han ledde oss in i ett ganska stort rum, där han visade en sammanfattning med power point hur det fungerade på statsarkivet. Han visade ganska intressanta saker, om tjuvar osv. Han berättade också att de har sprängt marken för att skydda allt material för andra världskriget så att inget skulle förstöras. Det var så mycket papper som från Stockholm till Uppsala! Men till slut gick vi ner och kunde kolla på gamla böcker från 1800-talet och äldre.

När gruppen kollade på böckerna hittade jag och Kasper S. någonting mycket spännande, nämligen en bok där det stod vad alla fått för straff. Det var en bonde som fick böter på 50 öre! Vi hittade också en bok som var typ 50 cm bred! Den var mycket stor men jag kommer inte ihåg vad den handlade om. Det var kanske Stockholms lagar. Efter lite sökande hittade vi vad de hade för sjukdomar och en dagbok. Vi letade efter en medicinbok men vi hittade aldrig någon, vi sökte mer och mer och hittade mycket intressant som man kan använda idag till och med. Vi hittade olika stölder och hur handeln gick till och underskrifter. Till slut gick vi till resten av gruppen och gick upp för att avsluta vårt besök! Vår guide pratade lite mer om hur det blev till med statsarkivet och att alla har sina betyg här o.s.v.

Sen började vi röra på oss och gick till det bästa på hela dagen Mc'Donalds! Efter Mc'Donalds gick hade man en timme för att hänga lite på stan, jag och Duc gick och kollade på lite Adidas skor och tröjor. Senare gick vi till Webhallen och kollade på spel. Efter att vi varit där i 30 minuter började vi gå tillbaka till resten av gruppen.

Vi skulle nämligen gå till Medelhavsmuseet. Vi gick dit ca 10 minuter. Vi hängde våra saker i skåp och väntade på vår guide vid ingången till museet. Själva museet var tidigare en bank för det var förut en bankdirektör som gillade grekisk kultur så arkitekturen på museet är inspirerad av det. Tyvärr så gick vi dit innan sportlovet för då var inga mumier där. För de skulle renovera rummet och det skulle vara klart efter sportlovet. Sen kom vår guide och vi började kolla på olika saker från antikens Grekland. Hon berättade om gudar om kulturen, att de gillade att visa sin status med olika statyer. Tyvärr blev det väldigt högljutt så fick små hörlurar och en sändare så vi hörde vad guiden sa. Hon pratade genom en mikrofon och många lekte med volymen så det var högre än ljudet från renoveringen! Efter en lite långtråkig stund så skulle några klä ut sig till greker. Det var Adam och Idia och de såg konstiga ut. Efter det lämnade vi in våra sändare och hörluren och alla fick gå hem eller stanna på museet. Såklart så var beslutet lätt, alla gick ju hem! Jag skulle gå till pendeltåget och åka pendeltåg hem. Det var en av skolans bästa dagar!

Samma studiebesök, men nu skrivet i genren brev:

Hej Nina!

2014-02-26 Enskede

Förra veckan var jag med klassen i tingsrätten. Vi delade upp oss i två grupper. Min grupp skulle gå till en sal där det handlade om häleri, men vi fick aldrig komma in på grund av att den blev inställd. Vi skickades till en annan rättssal, där var det en man som blev åklagad för "våld mot tjänsteman". När vi var inne i rättssalen insåg domaren att en av tjänstemännen inte var där. Vi skickades ut och fick vänta tills de ringde honom och frågade vad som hade hänt. När vi var inne i rättssalen igen sa domaren att han inte svarade i telefon och rättegången blev inställd! Visste du att om man inte kommer till rättegången får man betala böter?

Det var en advokat som föreslog två rättegångar som vi kunde gå till och kolla på. En av dem var ett narkotikabrott där fick vi aldrig komma in på grund av att det var för många poliser som vaktade. Till slut fick vi gå på en rättegång som handlade om skadegörelse, den hade redan börjat när vi kom in. Rättegången handlade om att två killar hade klottrat ett speciellt mönster flera gånger i olika ställen. Först blev de förhörda en och en om vilka klotter de hade gjort, man fick vänta jättelänge innan de blev klara med alla bilder. Man såg att de var mycket stressade, den ena håll på med sin mun hela tiden☺ och man såg att han inte visste vad han skulle säga så han ljög. När de var klara kallade de in vittnet, det var en SL:s klotterspanare (ordningsvakt). Han berättade att när han grep de var deras händer fulla med färg. Sen fick vi gå ut medans domaren och nämndemännen fick bestämma straffet. Vi bestämde oss att hälften av gruppen skulle gå och kolla på en annan rättegång och den andra hälften skulle stanna för att se vilket straff killarna fick för sitt klotter.

Jag gick med den gruppen som skulle se en annan rättegång, där istället blev den sen och vi fick vänta tills en annan skulle sluta. Men det räckte inte med tid så vi gick tillbaka till platsen där vi skulle mötas, sen berättade killarna för oss vilket straff de tilltalade fick för skadegörelse (de fick ungdomstjänst och böter på några tusen). Det händer en massa under tiden när du är borta men det får jag berätta en annan gång. Förresten hur är det i Spanien? Är det varmt, har det snöat kanske? Länktar redan att få se dig har saknat dig jättemycket, det är så tråkigt utan dig.

MVH KINGA :*

P.S. hoppas på ett brev tillbaka också hahah☺☺☺

Samma studiebesök igen, men nu skrivet som ett reportage:

Medelhavsmuseet

Jag öppnade den tunga dörren och klev in i den halvtomma salen. Jag hade bestämt mig att komma till Medelhavsmuseet för att jag skulle se deras utställning om antiken. De grekiska gudarna och de romerska kejsarna är en stor attraktion på Medelhavsmuseet och nu ville även jag se dem. – Jag tycker att historia är en av de mest spännande saker som finns, säger Robert Almqvist, historieprofessor.

I den stora utställningssalen fanns en massa statyer överallt. På ena sidan av salen hörde man buller, eftersom att de byggde där. Jag styre stegen mot de grekiska gudarna och tittade nyfiket omkring. Jag fastnade vid gudarna Apollo och Atena, och bestämde mig för att ta reda på lite mer om dem.

Guden Apollo var solens gud. Det var bara huvudet på statyn men man fick veta att han hade en ganska slank kropp, till skillnad från de flesta andra män och gudar på den tiden. I en monter fanns guden Atena med hennes orm hår och sköld i hennes ena hand. Hon var staden Athens gud. Hon skyddade alla invånare och därför hade hon en sköld som attribut. När någon tittade på henne förstenades personen, vilket också gjorde henne väldigt ensam.

Robert Almqvist är historieprofessor och råkade vara på plats just när jag besökte museet. Jag tog chansen och ställde några frågor till honom.

– Vad tycker du om historia? undrade jag.

– Jag tycker att historia är en av de mest spännande saker som finns. Jag gillar speciellt att läsa om antiken, det är därför jag är här, svarade Robert.

– Jag ser att du verkar mycket intresserad av dessa statyer om romerska kejsare, varför?

– Jo som du kanske förstår är jag väldigt duktig på historia, jag är historieprofessor, och har därför läst mycket om antiken. Rom är mitt senaste projekt.

– Jag förstår. Men skulle du kunna berätta lite om dessa kejsare?

– Ja, självklart. Det här är Commodus, som var en ung, något egoistisk kejsare. Han brydde sig bara om att ordna gladiatorspel åt folket eftersom att han själv var en gladiator. Men synden straffar sig själv, som man säger, för några år senare blev han mördad av några män, sa Robert.

– Oj, ja, synden straffar visst sig själv. Men tack så mycket för den här intervjun!

Jag bestämde mig att gå ifrån den bullriga salen och vandrade vidare. På vägen ut från rummet med statyerna såg jag två stycken elever som hade på sig kläder från det antika Grekland. Klassen som satt runt i en halvcirkel tittade roat på de utklädda klasskamraterna och tog bilder. Jag stannade till och tittade leende på de utklädda tonåringarna, som även de verkade ha kul. Jag frågade eleverna om jag fick ta en bild, och eleven utklädd till en manlig atenare tittade rodnande ner i golvet, medan flickan svarade med ett ivrigt "ja".

Jag fortsatte ut till hallen och såg en skylt där det stod "Afrikas historia". Det såg ut som en spännande utställning som jag gärna skulle vilja se. Jag klev ut ur den varma salen, och kände den kyliga vinden mot mitt ansikte.

Den sextonåriga romerska kejsaren Commodus

Min allra bästa vän

Äntligen är vi här! Jag kollade på de stora snöiga backarna. Det var en ljuvlig dag, barn åkte tillsammans med sina föräldrar och var så mycket bättre än mig. Såklart, jag hade aldrig åkt förut. Jag var rädd för de stora backarna... Rädd för att skada mig... Men jag var inte ensam, jag hade min allra bästa vän bredvid mig, som var alltid där för mig.

- Var inte rädd, jag har inte heller åkt förut, sa hon med en lugn ton.

Det kändes lite bättre när hon sa det, rädslan började försvinna men jag var fortfarande lite rädd. Efter att ha tagit våra hjälmar, pjäxor, skidor och stavar gick vi mot barnbacken. Det var svårt att komma dit för att barnbacken låg ganska långt bort. Men det var de värt, för luften var så skön.

När vi kom fram så gick vi till vår lärare för att lära oss grunderna inom skidåkning. Lärarna hade visat oss taktiken på hur man bromsade, och det var ganska jobbigt fast roligt. Till slut var vi redo att åka från backen. Vi tog liften och åkte flera gånger, snart kunde jag nästan åka perfekt... Min bästa vän bestämde sig för att åka förbi 1,2,3 och gå av i fyran. Fyran var näst högst upp! Jag var orolig att något dåligt skulle hända henne...

Det var så brand och högt upp att jag blev nästan yr. Men jag ville, jag ville bevisa för mig själv att jag kan åka. Att jag inte är en feg person utan en person som vågar. Jag såg Kristine åka på liften och jag ville göra så att hon såg mig åka från 4:an. Så jag åkte ner.

Jag såg min bästis ta sats och jag tänkte att hon var galen men ändå modig. Hon åkte ner som en raket och var nästan framme när det hände... Hon åkte på en gupp och tappade balansen och rullade ner resten av vägen. Jag ville gå till henne, se om hon var skadad men jag var fortfarande på liften. Jag var nästan vid 2:an när jag tappade balansen själv. Mina ben råkade korsa varandra när jag kollade på min bästis...

Jag rullade ner och tappade ena skidan. När jag märkte att jag hade slutat rulla försökte jag gaska upp mig och gå upp. När jag var uppe så hade jag ont i axeln, det kändes som om jag inte kunde röra på den.

- Hur gick det?!

- Det gick bra, jag har bara ont i axeln.
- Lova mig att du **ALDRIG** gör så där igen.
- Ja, varför är du så orolig?
- För att du är min allra bästa vän och jag vet inte vad jag skulle göra utan dig!

Efter den långa dagen gick vi hem och insåg att det var den bästa dan i våra liv.

SLUT

Av Eleshwa och Kristine

Friluftsdag i Flottsbro

Jag fick skjuts till Flottsbro av Kacpers bror. Det här är första gången jag åker skidor. Magister Ernö och fröken Josefine visade mig hur man åkte. Efter ett par gånger så kunde jag bromsa. Tiden gick så fort och det var så kul!

Duc klass 7

Skiddagen

Den 14 februari åkte hela högstadiet till Flottsbro för att åka skidor. Det var jätteroligt att åka skidor, men om man inte är van så är det svårt i början. Jag höll mig i den lilla backen för jag kunde inte åka så bra. Åttorna och niorna åkte i de stora backarna. Dagen var slut klockan tre och det var jag med! Det fanns lärare i skidbackarna som hjälpte till och lärde dem som inte kunde åka att åka skidor. Det var inte kallt och det var bra.

Nicole klass 7

Rom

Trevligt sommarlov och välkomna tillbaka till hösten!